

DASARA 2005.

Božanski govor koji je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba održao 8. listopada 2005. godine u Prasanthi Nilayamu

BOŽANSKOST OSTVARITE UZ POMOĆ HRABROSTI I ČISTOĆE

Svatko se mora suočiti s posljedicama svoga djelovanja ili karme. Tko je prisilio šišmiše da vise s grana drveta, glava okrenutih prema dolje? Je li ih itko vezao u tom položaju iz mržnje? Ne, to je njihova sudbina. Slično tomu, nitko ne može pobjeći od posljedica karme.

Utjelovljenja ljubavi, pričao sam vam o krunidbi Parikšita. U to vrijeme bilo je mnogo onih koji su mu nudili savjet i pomoć. Mnogi su mu pomagali da napreduje. Parikšit je bio vrlo mlad, gotovo dječak. Nije bilo lako odgojiti malog dječaka da postane efikasan vladar. U porodičnom stablu Pāṇḍava nije bilo starijih članova. Bhīma, Arjuna, Dharmaja, Nakula i Sahadeva, svi su se oni spremili na put na himalajske visove. Jedini preostali predstavnik obitelji Pāṇḍava bio je mali dječak Parikšit. Upravo je pošao u tradicionalnu školu. Ali osim njega nije bilo nikoga tko bi se popeo na prijestolje. I tako je mladić bio uhvaćen u kompliciranu situaciju kao u stupicu. On je međutim slijedio put koji su mu pokazala tri odgojitelja koja su tada bila dostupna. Mladi Parikšit, sav u suzama, preklinjao je svoga praujaka Dharmaju i baku Draupadi pitajući ih je li lijepo od njih što stavljaju na njegova ramena tako tešku odgovornost. Dharmaja je rekao dječaku da su posljedice prolaženja vremena neizbježne. Čak i Kṛṣṇa koji je bio njihova stalna podrška, također ih je ostavio da se brane sami. Ni oni nisu imali drugog izbora nego da slijede tragove Kṛṣṇe. Zapravo, oni su se strogo pridržavali savjeta i vodstva Kṛṣṇe koji se uvijek odnosio prema njima kao prema najboljim prijateljima. On ih je podizao kao vlastitu djecu i bio njihov najbolji rođak. Branio ih je na sve moguće načine. Zato su oni savjetovali Parikšitu da se suoči s odgovornostima hrabro i s povjerenjem. Nakon toga su čekali neko vrijeme da vide kako će Parikšit prihvatiti tu situaciju. Parikšit je hrabro odgovorio da on neće nepošteno izbjegavati dužnosti niti će poniziti slavu svoje obiteljske loze. "Vladat ću ovim kraljevstvom!", tvrdio je on. Bio je pun povjerenja i hrabrosti. Dharmaja i Draupadi su bili sretni te su osjetili olakšanje. Začudilo ih je hrabro mladićevo ponašanje.

Trebate znati neke događaje koji su se odvijali u to vrijeme. Dharmaja je bio u svom muževnom dobu i pripremao se poći u duhovno i božansko kraljevstvo. Treba mnogo hrabrosti da se pođe iz zemaljskoga u Božja prostranstva. Dharmaja je prošao i uskladio sve razine duhovnoga i svjetovnoga kako bi postigao sposobnost da napreduje prema Božjim prostranstvima. On je stekao tu sposobnost vidjevši samopouzdanje mladoga Parikšita.

Parikšit se sjećao što se događalo prije toga. On je obilazio svakoga od braće Pāṇḍava i molio ga da preuzme odgovornost vladanja kraljevstvom. Ali svi su odbili to učiniti, uporno tvrdeći da je samo Dharmaja sposoban vladati što je bila i želja svih podanika. Konačno su se zaustavili na mladom Parikšitu kao na jedinoj prikladnoj osobi. Kad je to čuo, Parikšit se preplašio te je pao na koljena pred svojim djedom sav u suzama, pitajući ga je li uopće moguće da tako mlada osoba vlada tako velikim kraljevstvom! Draupadi je bila ona koja je dala potrebna ohrabrenja Parikšitu. I tako su njega okrunili za kralja.

Nakon toga Dharmaja i Draupadi popeli su se u svoju kočiju, pripremajući se za odlazak. Podanici su zatvorili oči. Njihovi su umovi bili ispunjeni zabrinutošću, brigom i strahom. Tada je Draupadi rekla: "Molim vas da se ne brinete! Briga je najgori neprijatelj čovječanstva. Brinete se kad se rađate, brinete se kad umirete, svaka odluka koju donosite, nosi brigu sa sobom, predviđanje i planiranje budućnosti također je briga. Jedini lijek protiv brige je kontemplacija o Bogu."

Nakon toga je Dharmaja govorio podanicima na dvoru kao i široj javnosti, uvjeravajući ih da ga je

dužnost prisilila da pođe u planine. Bilo je čak nekih koji su mislili da bi Draupadi trebala ostati kao regentica, ali onih dana nije bilo moguće da žene vladaju kraljevstvom. Zato je ona sa silnom vjerom u Boga samo savjetovala Dharmaju što on mora činiti i što je bilo ispravno učiniti te ih je tako odvela na pravi put. Zapravo, cijeli univerzum je pod Božjom kontrolom. Čovjek ne uspijeva vidjeti tu zavisnost. Svatko misli samo na tijelo koje je stvoreno od pet fizičkih elemenata. Prije ili kasnije, ono mora propasti i raspasti se na dijelove od kojih je stvoreno. Ali onaj koji boravi u njemu nema cijene, ne može se raspasti i nema nikakvih vanjskih karakterističnih oznaka.

Draupadi je rekla: "Ljudi, bar od sada vjerujte stanovniku tijela – *dehi*. Bez njega tijelo je beskorisno, inertna stvar. Zato se koncentrirajte na stanovnika tijela, On će sve vas štiti." Dharmaja se okrenuo prema Draupadi i primijetio: "Doista, sâm Kṛṣṇa govori kroz tebe – tako je silna tvoja vjera u njega. Zato tvoje riječi treba smatrati riječima sâmoga Kṛṣṇe." Dharmaja je osjećao da govori sâm Kṛṣṇa koji, čini se, da mu obećava kako će on u duhu stalno nadgledati situaciju u zemlji. To je Dharmaju vrlo ohrabril, zato se molio Kṛṣṇi govoreći da ih je samo Kṛṣṇina moć pokretala za vrijeme rata i mira, pokrenula ih je da uzmu mač kad je bilo potrebno i da ga spremne u korice kad više nije bio potreban. On se u duhu obratio Kṛṣṇi rekavši da je on, Dharmaja, pacifist po prirodi i uzima mač samo onda kad ga na to potakne Kṛṣṇa. Tada je pozvao Parikšita i razgovarao s njim. Činilo se kao da sâm Gospod govori utjelovljenoj duši.

Promjena u duhu Parikšita bila je za Dharmaju i Draupadi tako očita i to ih je razveselilo. Obratili su se podanicima i uvjerali ih da se nemaju čega bojati "Kṛṣṇa nas u duhu štiti i sve što se događa volja je i igra Boga koji je iznad našega uobičajenog shvaćanja. On to ne otkriva jasno jer stoluje u svim bićima i sve prožima. On nije vidljiv na fizičkoj razini." Sve koje su ostavljali, ispunili su tako povjerenjem i hrabrošću.

Drugoga dana nakon krunidbe, Parikšit je okupio sve kraljeve koji su bili njegovi vazali. Ljudi su mislili da se mladi kralj boji i da je to razlog što ih je pozvao. Svi su se dakle oni okupili i sjedili u jednoj dvorani, a Parikšit im je govorio: "Pred sobom vidite mladića kao svoga kralja. Ali budite sigurni da ja ne odustajem od svojih dužnosti, niti vi smijete odustati od svojih. Mi smo obvezni zajedno se brinuti za dobrobit ovoga kraljevstva. Zato sada želim znati vaše namjere. Neke od vas poznajem, a druge nisam još nikad vidio. Vi morate odlučiti hoćete li ići sa mnom za dobrobit kraljevstva, ili ćete slijediti vlastite ambicije."

Nakon što je to rekao, skupština se podijelila na dva tabora, jedni su podržavali Parikšita, a drugi slijedili vlastite ambicije, misleći da mladom kralju nedostaje odlučnost pa mu se lako izrugivati. Nakon toga je izbio rat između te dvije frakcije. Parikšit se borio s imenima svoga djeda na usnama. Arjuna je imao dvanaest imena – Arjuna čisti, onaj koji je rođen pod zvijezdom *phālgunom*,¹ pa se zove Phālguna; Partha, potomak dinastije Pṛthu;² Kīrti – onaj koji je rođen s krunom na glavi; Svaetavahana, onaj koji se popeo na posve bijelog konja; Bhībathsu, onaj koji je iznad emocija revolucije; Vijaya, onaj koji je uvijek pobjednik; Kṛṣṇa, onaj koji je taman poput kišnog oblaka; Savyasachi, onaj koji se jednako služi desnom kao i lijevom rukom; Dhananjaya – pobjednik nad svim bogatstvom. I tako, dok se borio, sva su braća Pāṇḍave bila oko njega u svom duhovnom liku. Čak je i Draupadi bila prisutna. Mnogi ne znaju činjenicu da je ona bila i veliki vođa na jedan svoj način.

Bilo bi pogrešno pomisliti da je prvo što je Parikšit učinio kao kralj bilo - upustiti se u rat. Zapravo, Draupadi je bila njegova mentorica, fizički kao djetetu, a duhovno u kasnijem dobu njegova života. Ona ga je opominjala da ne bi bilo ispravno s njegove strane da se daje uvući u borbu čim je postao kralj. Najprije je morao uliti povjerenje u svoje podanike i zahvaljujući odgoju koji mu je dala Draupadi, on je gotovo u potpunosti uspio. Svi njegovi podanici, i mladi i stari, stali su uz njega obožavajući ga puni naklonosti i strahopoštovanja i nazivajući ga *mahārājom*, kraljem svih kraljeva. Oni su stekli povjerenje u njega i postali su neustrašivi. S takvim kraljem koji je upravljao njihovom srećom, gdje je tu bilo mjesta za ikakav strah?

---

1 *Phālguna* – ime mjeseca koji traje od polovice veljače do polovice ožujka

2 *Pṛthu* - dosl. širok; ime jednoga poznatog kralja koji se smatra prvim kraljem pa je dao svoje ime Zemlji

A Parikšit ih je uvjeravao da unatoč toga što je tako mlad, on je potpuno obdaren Božjom milošću. I jer je to bilo tako, ne postoji na Zemlji ta snaga koja bi mu se mogla suprotstaviti. Jedino je Bog bio njegovo utočište. Parikšit je preuzeo upravljanje kraljevstvom s punom vjerom u Božje vodstvo.

Nemojte biti u zabludi da je sav taj odgoj uslijedio tek nakon odluke braće Pāṇḍava da pođu u Himalaju. Već od završetka velikoga rata bilo je poznato da je jedini nasljednik prijestolja maloljetni sin Abhimanyua. Draupadī je odlučila preuzeti zadaću da priprema dijete za njegovu buduću ulogu. Objasnila je Dharmaji da je on katkad sklon neodlučnosti, premda je riznica svih vrlina. I tako se od samoga početka Draupadī brinula za Parikšita.

Još prije formalne Parikšitove krunidbe, Draupadī se zajedno s Dharmajom, obratila stanovnicima Hastināpure rekavši im da je ovaj mladić njihov budući vladar. "Ne dajte se zavesti njegovim mladenačkim izgledom. On je blagoslovljen Božjom milošću i obdaren svim kraljevskim vrlinama. Dužnost vladara koji vlada brojnim podanicima jest da se brine za njihove potrebe poput majke. Parikšit je sada još malo dijete i treba vašu podršku i zaštitu. Smatrajte to svojom dužnošću koju vam je dao Bog. Uskoro će on biti kralj i brinut će se za vašu dobrobit kao poslušni sin. Mi ne mislimo pri tom na uživanja i fizička zadovoljstva. Obavljajte sve kao svoju dužnost. A kad vrijeme bude zrelo, on će vas zaštititi i opskrbiti svime što vam bude potrebno. Jer on je doista Božji dar svima nama. Sve se događa po Božjoj volji. Volja Božja ne može se potkupiti ni s jednom drugom moći."

Tako su Draupadī i Dharmaja već popločili put za krunidbu Parikšita. Onih dana to je bio način političkog upravljanja. Kralj se morao za svakog pojedinca u kraljevstvu brinuti kao za dijete iz najbliže obitelji. Kad postoji takva skrb za starije i djecu, ima li mjesta za strah i zabrinutost? Tako je Parikšit postao veliki vladar. Ima li roditelja koji mogu tako odgojiti svoju djecu? Čak ako ste ih i spremni odgajati na takav način, djeca neće možda biti spremna slušati vas. Ali Parikšit je dobro učio i postao hrabar vođa. Hrabrost je način da se postignu svi uspješni rezultati. To je jednako tako istinsko duhovno djelovanje. To je prava snaga. Naoružan takvom božanskom i duhovnom snagom, Parikšit je postao slavan. Pri tom je napredovalo i cijelo kraljevstvo. Takav skrbnik koji je kao majka vrlo je rijedak.

Parikšit je sazvaio sve svoje ministre i predstavnike iz potkontinenta te im govorio o važnosti jedinstva. Zapravo, čistoća ovisi o jedinstvu, a čistoća je put do božanskosti. S božanskošću sve zadaće bit će plodonosne. Dovoljno je ako se ta čistoća održava i podržava u pojedincu i zajednici. Taj koncept individualnog i zajedničkog ponašanja naučili su i Parikšitovi podanici i zato je stvorena idealna zajednica u njegovu kraljevstvu. Mladi kralj Parikšit se sa smiješkom obraćao svojim podanicima, čak im se ispričavao zbog moguće pogreške koju će možda počinuti i nehotice. Parikšitov primjer je ona vrsta komunikacije koja treba postojati između vladara i onih kojima on vlada. On je potpuno vjerovao u Boga čije je dobročinstvo osiguralo da bude dobro i njemu i njegovim podanicima.

Imajte tako čvrstu vjeru u Boga i držite se čistoće pa možete biti sigurni u uspjeh svoje *sādhane*.

Izvornik: <http://www.sathyasai.org/discour/2005/d051008.html>